Чи потрібно подавати додаток по МПЗ до податкової декларації з податку на прибуток підприємств, якщо земельна ділянка знаходиться на тимчасово окупованій території або території активних бойових дій?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

У разі, якщо земельна ділянка знаходиться на тимчасово окупованій території або території активних бойових дій, додаток по МПЗ до податкової декларації з податку на прибуток підприємств подається. При цьому декларуються об'єкти оподаткування – кадастрові номера, площі земельних ділянок та не нараховуються податкові зобов'язання з МПЗ (декларування з прочерками або «0»).

Більше роз'яснень, присвячених окремим питанням врахування сум сплачених податків і зборів при обчисленні МПЗ, з урахуванням позиції Міністерства фінансів України (лист від 15.02.2024 № 11230-09-62/4712) щодо врахування суми сплаченого єдиного податку 4 групи в IV кварталі 2022 року за IV квартал 2022 при визначенні МПЗ за 2023 рік – за посиланням https://tax.gov.ua/broshuri-ta-listivki/799379.html

Як формується та поповнюється діапазон номерів для ПРРО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Перша порція зарезервованих номерів діапазону фіскальних номерів, сформованих фіскальним сервером (далі – Діапазон) для програмного реєстратора розрахункових операцій (далі – ПРРО) формується фіскальним сервером автоматично на запит ПРРО для отримання резервних номерів, який є службовим документом, створення якого ініціюється відповідною командою ПРРО, або у відповідь на службовий документ з типом «Відкриття зміни».

Відповідь фіскального сервера на запит ПРРО містить перелік фіскальних номерів з Діапазону. Відповідь фіскального сервера на службовий документ з типом «Відкриття зміни» містить номер офлайн сесії та перелік фіскальних номерів з Діапазону.

Наступні порції зарезервованих фіскальних номерів для ПРРО формуються фіскальним сервером автоматично у відповідь на запит ПРРО, або у відповідь на отриманий пакет даних офлайн документів.

Відповідь фіскального сервера на запит ПРРО містить перелік наступних фіскальних номерів з Діапазону або номер офлайн сесії та перелік наступних фіскальних номерів з Діапазону.

Діапазон, який видається для роботи ПРРО в режимі офлайн, складається з переліку конкретних зарезервованих за ПРРО фіскальних номерів.

Зарезервований за ПРРО фіскальний номер, що присвоюється електронним документам, формується як унікальний набір літер і цифр, або цифр, розділених крапками.

Незадекларована праця не підтримує ЗСУ!

На початок 2022 року близько 3 млн працівників працювали без оформлення трудових відносин. За умови виплати заробітної плати хоча б на рівні мінімальної – це майже 100 мільярдів гривень податків та зборів на рік, які можуть бути направлені на захист нашої держави.

Пам'ятайте! Україна бореться з окупантами не лише зброєю, а й своєю працею, яка має бути задекларованою!

Той, хто уникає сплати податків, – не підтримує наших захисників!

Особливості оподаткування податком на нерухоме майно будівель, споруд сільськогосподарських товаровиробників

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до підпункту 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Податок), є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Відповідно до підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу не є об'єктом оподаткування Податком будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Нежитлові сільськогосподарські будівлі» (код 1271) Класифікатора будівель і споруд НК 018:2023, що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку.

Положеннями підпункту 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу визначено, що сільськогосподарським товаровиробником є юридична особа незалежно від організаційно-правової форми або фізична особа – підприємець, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власно виробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання.

Сільськогосподарська продукція (сільськогосподарські товари) – продукція/товари, що підпадають під визначення груп 1 – 24 УКТ ЗЕД, якщо при цьому такі товари (продукція) вирощуються, відгодовуються, виловлюються, збираються, виготовляються, виробляються, переробляються безпосередньо виробником цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), якщо вони були придбані або вироблені на власних або орендованих потужностях (площах) для продажу, переробки або внутрішньогосподарського споживання (підпункт 14.1.234 пункту 14.1 статті 14 Кодексу).

Отже, для права застосування зазначеної норми Кодексу платник Податку має одночасно відповідати таким умовам:
має бути сільськогосподарським товаровиробником;
має бути власником будівель та споруд, віднесених до класу «Нежитлові сільськогосподарські будівлі» (код 1271) Класифікатора будівель і споруд НК 018:2023, затвердженого наказом Міністерства економіки України від 16 травня 2023 року № 3573 (далі – Класифікатор);
будівлі та споруди мають використовуються за призначенням у господарській діяльності платника саме як сільськогосподарського товаровиробника;
будівлі та споруди не здаються в оренду, лізинг, позичку.
Практика адміністрування Податку свідчить про необхідність надання роз'яснень, зважаючи на деякі обставини, що виникають у платників Податку.
1. У 2023 році підприємство було сільськогосподарським товаровиробником та підпадало під дію підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, проте з 2024 року призупинило діяльність з вирощування сільськогосподарських культур, але у підприємства залишилися у власності всі об'єкти нерухомості, які використовувалися ним для здійснення діяльності як сільськогосподарського товаровиробника.
Враховуючи положення підпункту 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу, здійснення сільськогосподарським товаровиробником господарської діяльності, зокрема, операцій з постачання, виробництва та переробки сільськогосподарської продукції, є однією із обов'язкових умов при застосуванні для об'єктів положень підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.
Якщо підприємство призупинило діяльність з вирощування сільськогосподарських культур то у такому разі у підприємства немає підстав для застосування підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.
2. Підприємство має у власності елеваторний комплекс, який планує використовувати для надання послуг складського зберігання стороннім організаціям.
Згідно з Класифікатором сільськогосподарські силоси та складські будівлі, що використовуються для сільського господарства, відносяться до коду 1271 «Нежитлові сільськогосподарські будівлі».
Водночас у разі використання підприємством елеватора для надання послуг складського зберігання стороннім організаціям на елеватор не поширюється дія підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, оскільки у такому разі елеватор не використовується за призначенням у сільськогосподарській діяльності самого підприємства у розумінні підпункту 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу.
3. Підприємство є сільськогосподарським виробником, має у власності об'єкти нерухомості, віднесені до класу 1271 «Нежитлові сільськогосподарські будівлі» Класифікатора. При цьому частина об'єктів нерухомості надається в оренду. Виникає питання, чи має право підприємство застосовувати підпункт «ж» підпункту 266.2.2 пункту266.2 статті 266 Кодексу стосовно площ об'єктів нерухомості, які не надавалися в оренду.
Надання об'єктів нерухомості в оренду, лізинг, позичку позбавляє Товариство права при визначенні податкового зобов'язання з Податку застосовувати підпункт «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.
Виключення з переліку об'єктів оподаткування, передбачене підпунктом «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, стосується будівель та споруд, а не їх частин. Тому якщо в оренду підприємством надається частина площ об'єктів, то позбавлення права на користування зазначеною нормою стосується всієї площі будівель та споруд, частина яких надається в оренду.

Податкова знижка: до кінця поточного року можна засвідчити свої витрати, щоб повернути частину коштів за 2023 рік

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що фізичні особи мають можливість отримати податкову знижку за витратами, здійсненими у 2023 році.
Для цього по 31 грудня 2024 року включно необхідно подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація).
Звертаємо увагу, що право на отримання податкової знижки не переноситься на наступний рік. Тобто засвідчити свої витрати, аби повернути частину коштів за 2023 рік, можна лише до кінця поточного року.
Податкову знижку за витратами 2024 року фізичні особи зможуть отримати у 2025 році.
Право на податкову знижку визначено ст. 166 Податкового кодексу України (далі – Кодекс).
Податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку на доходи фізичних осіб (податок) – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати та/або у вигляді дивідендів, у випадках, визначених Кодексом (п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).
Загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку у звітному податковому році, не може перевищувати суму річного загального оподатковуваного доходу платника податку, нарахованого як

заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Кодексу, крім випадку, визначеного п.п. 166.4.4 п. 166.4 ст. 166 Кодексу.
До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності, в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 Кодексу).
Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 Кодексу документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого Кодексом (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 Кодексу).
До податкової знижки можна включити витрати, зокрема:
- частину суми процентів, сплачених за користування іпотечним житловим кредитом;
- пожертвування або благодійні внески неприбутковим організаціям;
- сума коштів, сплачених на користь вітчизняних закладів освіти для компенсації вартості навчання;
- страхові платежі за договором довгострокового навчання;
- суми витрат на оплату допоміжних репродуктивних технологій;
- суми витрат на оплату вартості державних послуг, пов’язаних з усиновленням дитини;
- суми коштів, сплачених у зв’язку із переобладнанням транспортного засобу;
- суми витрат у вигляді орендної плати (для внутрішньо переміщених осіб);
- суми витрат на лікування гострої респіраторної хвороби COVID-19;
- суми витрат на придбання акцій, емітентом яких є юридична особа, яка набула статус резидента Дія Сіті.
З метою отримання права на податкову знижку платник податків подає податкову декларацію до контролюючого органу, в якому перебуває на обліку.
Податкова декларація подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено Кодексом, в один із таких способів:
а) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
в) засобами електронного зв’язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» (із змінами) та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» (із змінами).

Чи може платник ПДВ заявляти бюджетне відшкодування за отриманими послугами від нерезидента, незареєстрованого як платник цього податку?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.
Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX Податкового кодексу України (далі – Кодекс).
Відповідно до підпункту «б» пункту 185.1 статті 185 Кодексу об’єктом оподаткування є операції платників податку з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 Кодексу.
Місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2, 186.3 і 186.3^1 статті 186 Кодексу (пункт 186.4 статті 186 Кодексу).
Отже, порядок оподаткування ПДВ операцій з постачання послуг безпосередньо залежить від місця їх постачання.
Особливості оподаткування ПДВ послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, визначено у статтях 180 і 208 Кодексу.
Так, згідно з пунктом 180.2 статті 180 Кодексу особою, відповідальною за нарахування та сплату податку до бюджету у разі постачання послуг нерезидентами, у тому числі їх постійними представництвами, не зареєстрованими як платники податку, якщо місце постачання послуг розташоване на митній території України, є отримувач послуг, крім випадків, встановлених статтею 208^1 Кодексу.
Отримувач послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, нараховує податок за основною ставкою податку або за ставкою 7 відсотків для послуг, визначених абзацами четвертим – шостим підпункту «в» пункту 193.1 статті 193 Кодексу, на базу оподаткування, визначену згідно з пунктом 190.2 статті 190 Кодексу. При цьому отримувач послуг – платник податку у порядку, визначеному статтею 201 Кодексу, складає податкову накладну із зазначенням суми нарахованого ним податку, яка є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту у встановленому порядку. Така податкова накладна підлягає обов’язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (пункт 208.2 статті 208 Кодексу).
Якщо отримувача послуг зареєстровано як платника податку, сума нарахованого податку включається до складу податкових зобов’язань декларації за відповідний звітний період (пункт 208.3 статті 208 Кодексу).
Слід відмітити, що згідно з пунктом 8 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України

26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307), при складанні податкових накладних, особливості заповнення яких викладені в підпунктах 10 – 15 Порядку № 1307, у верхній лівій частині таких накладних у графі «Не підлягає наданню отримувачу (покупцю) з причини» робиться помітка «Х» та, зокрема, у разі складання податкової накладної отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента зазначається тип причини «14».

Пунктом 12 Порядку № 1307 визначено, зокрема, що у разі складання податкової накладної отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента, місце постачання яких розташоване на митній території України, у рядку «Індивідуальний податковий номер постачальника (продавця)» такої накладної проставляється умовний ІПН «500000000000», а у рядку «Постачальник (продавець)» зазначаються найменування (П. І. Б.) нерезидента та через кому – країна, в якій зареєстрований продавець (нерезидент), рядок «Податковий номер платника податку або серія (за наявності) та номер паспорта» не заповнюється. У рядках, відведених для заповнення даних покупця, отримувач (покупець) зазначає власні дані. Розділ Б податкової накладної заповнюється без особливостей.

Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті відшкодуванню з Державного бюджету України, та строки проведення розрахунків визначено статтею 200 Кодексу.

Підпунктом «б» пункту 200.4 статті 200 Кодексу визначено, зокрема, що сума від'ємного значення, розрахована згідно з пунктом 200.1 статті 200 Кодексу, підлягає бюджетному відшкодуванню за заявою платника у сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту $200^1.3$ статті 200^1 Кодексу на момент отримання контролюючим органом податкової декларації, на відповідний рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг та/або у рахунок сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу такого платника податку з інших платежів, що сплачуються до державного бюджету.

Виходячи з норм підпункту «б» пункту 200.4 статті 200 Кодексу, платник податку не може задекларувати до бюджетного відшкодування суми ПДВ, нараховані за операціями із отримання послуг від нерезидента, незареєстрованого як платник ПДВ, місце постачання яких розташоване на митній території України, оскільки такі суми не сплачуються ні постачальнику послуг, ні до Державного бюджету України.

Платникам про експериментальний проект щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в ДПС

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до світової практики адміністрування податків і зборів Меморандумом про економічну та фінансову політику визначено, що зусилля з реформування Державної податкової служби України будуть зосереджені, у тому числі, на розробленні сучасних практик управління комплаєнс-ризиками (ризиками дотримання податкового законодавства), що також закріплено в Національній стратегії доходів до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2023 року № 1218-р.

Порядок реалізації експериментального проекту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в Державній податковій службі, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2024 року № 854 «Про реалізацію експериментального проекту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в Державній податковій службі» (далі – Постанова № 854) визначає механізм реалізації експериментального проекту щодо функціонування системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) в ДПС, є методологічною основою та базовим документом для практичної реалізації зазначеної вище реформи.

Основні новації експериментального проекту

► Розподіл всіх податкових ризиків за основними видами:

• ризик реєстрації – випадок, коли особи, які зобов'язані стати на облік у податковому органі або зареєструватися платниками окремих податків, не перебувають на обліку в податковому органі або не зареєстровані платниками відповідних податків;

• ризик звітності – випадок, коли платники податків подають податкову звітність із запізненням або не подають її взагалі;

• ризик сплати – випадок, коли платники податків сплачують податки, збори, платежі із запізненням або сплачують у неповному обсязі, або не сплачують зовсім, що призводить до виникнення або накопичення податкового боргу;

• ризик декларування – випадок, коли податкові надходження зменшено або може бути зменшено внаслідок неправильного відображення даних у звітності (помилково або умисно).

► Уніфікація правил визначення податкового ризику – створення паспортів податкового ризику – уніфікованих правил для визначення впливу податкових ризиків на надходження до Державного та Зведеного бюджетів України, ідентифікації платників, у яких наявний такий ризик. Оцінки ризиків, наявність ризиків у платників податків здійснюватимуться комплексно на підставі об'єктивних даних, а не суб'єктивних рішень і суджень.

► Централізація визначення податкових ризиків та заходів впливу на них - створення в ДПС Експертної комісії із застосування системи управління податковими ризиками, структурного підрозділу з впровадження

податкового комплаєнсу, який здійснюватиме координацію роботи із впровадження системи управління податковими ризиками.
► Систематичне розроблення стратегій впливу на податкові ризики та їх реалізація по всій вертикалі ДПС – на підставі ідентифікації та оцінки ризиків буде підготовлено Загальний план удосконалення управління податковими ризиками, який визначить найбільш вагомі ризики в адмініструванні податків і зборів та закріпить стратегії впливу на них, а також сегментарні (секторальні) плани, зосереджені на окремих галузях економіки, сегментах платників податків.
► Самооцінка ефективності проведеної роботи – передбачається періодичне оцінювання ефективності заходів. По закінченню Експериментального проекту його результатам також буде надана відповідна оцінка.

Для повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені платник подає заяву

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання органом ДПС визначено ст. 43 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).
Повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання здійснюється тільки на підставі заяви платника, поданої протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми. Платник податків подає заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів:
на рахунок платника податків у банку / небанківському надавачу платіжних послуг;
на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету.
Заяву платник може подати як у паперовому вигляді так і в електронному вигляді. В електронному вигляді заява подається в Електронному кабінеті платника податків
для юридичних осіб шаблон «J1302001»,
для фізичних осіб шаблон «F1302002».
ДПС не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення двадцятиденного строку з дня подання платником податків заяви формує електронний висновок про повернення належних сум коштів з відповідного бюджету та подає його для виконання відповідному органові, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів.
На підставі отриманого висновку орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, протягом п'яти робочих днів здійснює повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені платникам податків.
Повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань платникам податків здійснюється з бюджету, у який такі кошти були зараховані.
УВАГА! Відповідно до ст. 43 ПКУ визначено, що у разі наявності у платника податків податкового боргу, повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання на рахунок такого платника податків у банку або небанківському надавачу платіжних послуг, проводиться лише після повного погашення такого податкового боргу платником податків.

Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до пункту 421.2 статті 421 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами, шляхом:
► перегляду інформації про платника податків, що збирається, використовується та формується контролюючими органами, у тому числі дані оперативного обліку податків, зборів, єдиного внеску (у тому числі дані інтегрованих карток платників податків), а також одержання такої інформації у вигляді документа, який формується автоматизовано шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету із накладенням кваліфікованого електронного підпису посадової особи контролюючого органу та кваліфікованої електронної печатки контролюючого органу;
► подання платником податків повідомлення про використання та про відмову від використання єдиного рахунку;
► визначення напряму використання суми помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань і пені відповідно до статті 35 1 «Єдиний рахунок» ПКУ;
► перегляду інформації по єдиному рахунку, у тому числі з Реєстру платежів з єдиного рахунку в розрізі окремого платника податків;
► проведення звірки розрахунків платників податків з державним та місцевими бюджетами, а також одержання документа, що підтверджує стан розрахунків, який формується автоматизовано шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету із накладенням кваліфікованого електронного підпису посадової особи контролюючого органу та кваліфікованої електронної печатки контролюючого органу із застосуванням засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які мають вбудовані апаратно-програмні засоби, що забезпечують захист записаних на них даних від несанкціонованого доступу, від безпосереднього ознайомлення із значенням параметрів особистих ключів та їх копіювання;

► управління сумами помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені відповідно до положень цього Кодексу, в тому числі шляхом подачі заяви про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та/або пені.

На понад 30 відсотків зросли надходження екологічного податку до загального фонду держбюджету від платників Дніпропетровщини

З початку 2024 року до загального фонду державного бюджету від платників Дніпропетровщини надійшло понад 186,6 млн грн екологічного податку. Як зауважила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталя Федаш, надходження збільшились у порівнянні з показником січня – вересня минулого року на понад 43,3 млн грн, або на 30,3 відсотки.

«Враховуючи галузеву специфіку Дніпропетровщини, підтримка стану навколишнього природного середовища на належному рівні є важливим аспектом. Екологічний податок – це вагомий компенсатор негативного впливу на природу шкідливих та небезпечних факторів, який спрямовується на фінансування природоохоронних заходів. Дякуємо платникам за своєчасно сплачені податки!» - зазначила Наталя Федаш.

Чи застосовує суб'єкт господарювання РРО/ПРРО у разі відправки товарів будь-яким експедитором, оплата за які здійснюється у небанківського надавача платіжних послуг на платіжний рахунок такого суб'єкта, відкритий в ньому?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та/або програмних РРО (далі – ПРРО) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг встановлені Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», із змінами (далі – Закон № 265). Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Порядок проведення розрахунків у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг та застосування РРО/ПРРО встановлено ст. 3 Закону № 265.

Так, п. 2 ст. 3 Закону № 265 визначено, що суб'єкти господарювання зобов'язані надавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції (далі – фіскальний чек), створений в паперовій та/або електронній формі (у тому числі, але не виключно, з відтворюванням на дисплеї РРО чи дисплеї пристрою, на якому встановлений ПРРО QR-коду, який дозволяє особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію із розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому міститься, та/або надсиланням електронного розрахункового документа на наданий такою особою абонентський номер або адресу електронної пошти).

Обов'язок застосування РРО або ПРРО залежить не від форми розрахунків, а виникає виключно за наявності обставин, що супроводжують господарські операції суб'єкта господарювання, які чітко визначені законодавством, у тому числі, нормами його прямої дії, які встановлюють винятки із загальних правил.

Також, частиною одинадцятою ст. 11 Закону України від 03 вересня 2015 року № 675-VIII «Про електронну комерцію» передбачено, що покупець (замовник, споживач) повинен отримати підтвердження вчинення електронного правочину у формі електронного документа, квитанції, товарного чи касового чека, квитка, талона або іншого документа у момент вчинення правочину або у момент виконання продавцем обов'язку передати покупцеві товар. Підтвердження вчинення електронного правочину повинно містити такі відомості: умови і порядок обміну (повернення) товару або відмови від виконання роботи чи надання послуги; найменування продавця (виконавця, постачальника), його місцезнаходження та порядок прийняття претензії щодо товару, роботи, послуги; гарантійні зобов'язання та інформація про інші послуги, пов'язані з утриманням чи ремонтом товару або з виконанням роботи чи наданням послуги; порядок розірвання договору, якщо строк його дії не визначено.

Крім того, абзацами 2, 3 частини одинадцятої ст. 8 Закону України від 12 травня 1991 року № 1023-XII «Про захист прав споживачів» (із змінами та доповненнями) визначено, що під час продажу товару продавець зобов'язаний видати споживачеві розрахунковий документ встановленої форми, що засвідчує факт купівлі, з позначкою про дату продажу, або відтворити на дисплеї програмного реєстратора розрахункових операцій (дисплеї пристрою, на якому встановлений програмний реєстратор розрахункових операцій) QR-код, що дає змогу особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію з розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому містяться, або надіслати електронний розрахунковий документ на наданий споживачем абонентський номер чи адресу електронної пошти.

Розрахунковий документ має бути виданий або створений в електронній формі не пізніше моменту передачі товару (послуги).

Враховуючи викладене, суб'єкт господарювання при відправці товарів будь-яким експедитором, оплата за які здійснюється з використанням послуг або у відділенні небанківського надавача платіжних послуг на платіжний рахунок такого суб'єкта, зобов'язаний застосовувати РРО та/або ПРРО з обов'язковою видачею у

паперовій та/або електронній формі фіскального касового чека, в якому зазначено форму оплати – безготівкова.

Чи підлягають оподаткуванню акцизним податком з реалізації СГ роздрібної торгівлі підакцизних товарів операції з реалізації виробниками та/або імпортерами «Інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування» (УКТ ЗЕД 2404 91 90 00)?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до змін, внесених Законом України від 16 січня 2024 року № 3553-IX «Про внесення змін до Податкового Кодексу України щодо приведення деяких норм у відповідність із Законом України «Про Митний тариф України» та уточнення окремих положень» (далі – Закон № 3553) до Податкового кодексу України (далі – ПКУ), починаючи з 01 вересня 2024 року підлягають оподаткуванню акцизним податком операції з ввезення та реалізації на митній території України товарів за кодом згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 90 00 «Інші нікотиновмісні продукти для орального застосування», які включено до переліку підакцизних товарів.

Також, змінами, внесеними Законом № 3553 до п.п. 14.1.252 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, уточнено положення щодо визначення «тютюнові вироби», до яких також віднесено інші, відмінні від рідин, що використовуються в електронних сигаретах, нікотиновмісні продукти, їх замінники для куріння нюхання, смоктання, жування чи вдихання без горіння шляхом нагрівання.

Згідно з п.п. 213.1.14 п. 213.1 ст. 213 ПКУ об'єктом оподаткування акцизним податком є операції з реалізації виробниками та/або імпортерами, у тому числі в роздрібній торгівлі тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, для цілей оподаткування акцизним податком з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.

При цьому, базою оподаткування акцизним податком є вартість за максимальними роздрібними цінами тютюнових виробів, з урахуванням податку на додану вартість та акцизного податку, реалізованих відповідно до п.п. 213.1.14 п. 213.1 ст. 213 ПКУ (п.п. 214.1.5 п. 214.1 ст. 214 ПКУ).

Відповідно до п.п. 212.1.17 п. 212.1 ст. 212 ПКУ платником акцизного податку є, зокрема, особа - виробник та/або імпортер тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, яка здійснює їх реалізацію для цілей оподаткування акцизним податком з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів за ставкою, визначеною п.п. 215.3.10 п. 215.3 ст. 215 ПКУ.

Отже, з 01 вересня 2024 року виробники та/або імпортери тютюнових виробів за кодом згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 90 00 «Інші нікотиновмісні продукти для орального застосування» при їх реалізації сплачують акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів за ставкою, визначеною п.п. 215.3.10 п. 215.3 ст. 215 ПКУ (5%).

Підвищення рівня податкової культури у суспільстві – зростання суспільної свідомості

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Податкова культура охоплює, як діяльність платників податків, так і діяльність працівників контролюючих органів у сфері оподаткування у тісній взаємодії один з одним.

Податкова культура, як одна з головних ознак громадянського суспільства, є складником загальнонаціональної культури (правової, економічної, політичної і фінансової), а отже, містить:

1) інтелектуальний рівень – знання своїх прав і обов'язків у процесі сплати податків, як складник правової культури, удосконалення знань і розуміння податкових наслідків господарської діяльності, як складник економічної культури;

2) емоційно - психологічний рівень – усвідомлення громадянами всієї важливості для держави сплати податків, як складника політичної культури, оцінювання соціальної корисності податкового законодавства і формування власного ставлення до податкової політики, діяльності податкових органів як представників держави;

3) поведінковий рівень – уміння користуватися правовим інструментарієм у практичній діяльності, своєчасне представлення податкової звітності, як складника фінансової культури, а також дотримання етичних норм у спілкуванні з працівниками контролюючих органів.

Основним економічним мотивом відповідальної поведінки платників податків є уникнення негативних наслідків несплати податків. Для стимулювання мотивації такої поведінки держава, як правило, застосовує відповідні заходи.

Діяльність податкової служби відповідно до Національної стратегії доходів у напрямку підвищення рівня податкової культури у суспільстві сприятиме зростанню суспільної свідомості, створюватиме умови для усвідомлення відповідальності громадян за сплату податків, дозволятиме у перспективі збільшити податкові надходження та компенсувати можливі втрати державного та місцевих бюджетів, а отже – посилюватиме економічну компоненту національної безпеки держави.

До уваги платників!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Державна податкова служба України продовжує впроваджувати реформи, визначені Національною стратегією доходів на 2024 – 2030 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2023 року № 1218-р.
Національна стратегія доходів – це дорожня карта реформування податкової системи, а також удосконалення процедур податкового адміністрування, яка необхідна для забезпечення потенціалу задоволення фіскальних потреб у середньостроковій перспективі
Податкова служба забезпечує виконання заходів, спрямованих на підвищення рівня добровільної сплати податків і зборів платниками до бюджету, у тому числі шляхом створення максимально комфортних умов для всіх платників податків
Стратегічні цілі Національної стратегії доходів:
• забезпечення макроекономічної та фінансової стабільності через збереження рівня мобілізації доходів та зменшення потреби у зовнішньому фінансуванні;
• забезпечення адаптації законодавства України до законодавства ЄС та виконання міжнародних зобов'язань України в частині податкової політики та адміністрування;
• зміцнення доброчесності та довіри до контролюючих органів через посилення антикорупційних заходів та підвищення прозорості і ефективності процедур управління;
• підвищення рівня дотримання податкового законодавства платниками податків та контролюючими органами;
• створення та впровадження сучасних цифрових рішень податкового адміністрування.

Наповнення бюджетів усіх рівнів у розрізі галузей економіки за січень – вересень 2024 року
За січень – вересень 2024 року найбільшу частку в сплаті податків, зборів та платежів (збір) до Зведеного бюджету України складає сплата суб'єктами господарювання по таких галузях:
«Переробна промисловість» – 16,7 % від загального збору до Зведеного бюджету України;
«Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів» – 16 %;
«Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування» – 11,3 %;
«Фінансова та страхова діяльність» – 10,9 %.
Найбільше зростання сплати за січень – вересень 2024 року відносно січня – вересня 2023 року відбулось у таких галузях:
«Фінансова та страхова діяльність» – зростання у 2,6 раза, або +84,7 млрд гривень;
«Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів» – зростання на 23,2 %, або +37,9 млрд гривень;
«Переробна промисловість» – зростання на 19,6 %, або +34,6 млрд грн;
«Професійна, наукова та технічна діяльність» – зростання на 62,6 %, або +21,5 млрд гривень.

Єдиний внесок: порядок повернення надміру та/або помилково сплачених коштів
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.
Повернення надміру та/або помилково сплачених коштів єдиного внеску здійснюється відповідно до Порядку зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 23.07.2021 № 417, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.09.2021 за № 1185/36807 (далі – Порядок № 417).
Порядком № 417 передбачено, що повернення коштів єдиного внеску здійснюється на підставі Заяви платника про повернення коштів.
До Заяви платник обов'язково додає копію розрахункового документа (платіжної інструкції, квитанції), що підтверджує сплату коштів єдиного внеску (до Заяви в електронній формі – електронну копію розрахункового документа). Копія розрахункового документа завіряється платником особисто.
Звертаємо увагу, що кожна Заява може містити лише одну копію одного розрахункового документа, тобто на кожну платіжну інструкцію заповнюється окрема Заява.
У випадках, передбачених п. п. 1, 2 та 4 п. 5 Порядку № 417, Заява подається до територіально органу ДПС за місцем обліку надміру та/або помилково сплачених коштів за формою, визначеною у додатку 1 до цього Порядку.
Таку Заяву із завіреною платником копією платіжної інструкції (в pdf форматі) , також можливо надати в розділі «Листування з ДПС» безкоштовного сервісу «Електронний кабінет платника податків».
Якщо за результатами розгляду Заяви встановлено правомірність повернення коштів, орган ДПС формує Висновок про повернення коштів та розрахунковий документ на повернення коштів з відповідного небюджетного рахунку за субрахунком 3556 «Рахунки для зарахування єдиного соціального внеску», на який їх було сплачено, та подає його на виконання до відповідного головного управління Державної казначейської служби України.

Новації у законодавстві, пов'язані зі сплатою / поверненням платежів, та їх практичне застосування
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені здійснюється відповідно до вимог ст. 43 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) «Умови повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені».
Законом України від 12.01.2023 № 2888-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг» внесено зміни до ст. 43 ПКУ, а саме:
пункт 43.2. «У разі наявності у платника податків податкового боргу, повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання на рахунок такого платника податків у банку або небанківському надавачу платіжних послуг, або на єдиний рахунок, або шляхом повернення готівковими коштами за чеком, у разі відсутності у платника податків рахунку в банку, небанківському надавачу платіжних послуг, проводиться лише після повного погашення такого податкового боргу платником податків»;
пункт 43.4. «Платник податків подає заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів: на рахунок платника податків у банку, небанківському надавачу платіжних послуг; на єдиний рахунок (у разі його використання); на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету; повернення у готівковій формі коштів у разі відсутності у платника податків рахунку в банку, небанківському надавачу платіжних послуг»;
абзац перший пункту 43.4 1 слова «на поточний рахунок платника податків в установі банку» замінено словами «на рахунок платника податків у банку, небанківському надавачу платіжних послуг».
Слід зазначити, що небанківський надавач платіжних послуг – це надавач платіжних послуг, що не є банком.
До небанківських надавачів платіжних послуг належать:
платіжні установи (у тому числі малі платіжні установи);
філії іноземних платіжних установ;
установи електронних грошей;
фінансові установи, що мають право на надання платіжних послуг;
оператори поштового зв'язку;
надавачі нефінансових платіжних послуг.

Яким чином у звітах № 1-ВП та № 1-ОП заповнюється інформація щодо обсягів одного коду продукції/товару, облік яких ведеться одночасно в різних одиницях виміру, в т. ч. якщо суб'єкт господарювання веде облік таких товарів лише за однією з таких одиниць виміру?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що форми та Порядки заповнення звітів № 1-ВП «Звіт про обсяги виробництва та обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах» (далі – Звіт № 1-ВП) та № 1-ОП «Звіт про обсяги обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах» (далі – Звіт № 1-ОП), а також Коди, одиниць виміру та видів продукції/товару затверджені наказом Міністерства фінансів України від 18.06.2024 № 296 (далі – Наказ № 296) із змінами і доповненнями, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 04.07.2024 за № 1011/42356.
Зокрема, по деяких кодах продукції/товарах, Наказом № 296 встановлено дві одиниці виміру.
Порядками заповнення Звіту № 1-ВП та Звіту № 1-ОП передбачено, що окремими рядками здійснюється зазначення, зокрема, показників щодо одного коду продукції/товару, облік яких ведеться одночасно у різних одиницях виміру та зазначаються відповідно коди, одиниці виміру та види продукції/товару згідно з Кодами, одиницями виміру та видами продукції/товару, затвердженими Наказом № 296, зокрема, п. 12 розд. II Порядку заповнення форми Звіту № 1-ВП та п. 1 розд. II Порядку заповнення форми Звіту № 1-ОП.
Отже, якщо у Кодах, одиницях виміру та видах продукції/товарів, затверджених Наказом № 296, для коду продукції/товару встановлено:
- дві одиниці виміру, то у звітах № 1-ВП та № 1-ОП інформація про обсяги такого товару/продукції зазначається по кожній одиниці виміру окремими рядками;
- одну одиницю виміру коду продукції/товару, то у звітах № 1-ВП та № 1-ОП зазначається інформація про обсяги такого товару/продукції лише за такою одиницею виміру.

Як перевірити дійсність кваліфікованого електронного підпису, отриманого в КНЕДП ДПС?
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.
Перевірити дійсність кваліфікованого електронного підпису, отриманого в Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Державної податкової служби України (далі – Надавач) можна на вебсайті Надавача (https://ca.tax.gov.ua/) у розділі «Перевірка підписаних даних».
Для цього у визначеному полі потрібно завантажити необхідний попередньо підписаний файл зі свого носія та натиснути на кнопку «Перевірити».
Після автоматичного переходу на наступну сторінку відображаються результати створення та перевірки підпису, підтвердження цілісності даних.
Крім того, користувач може завантажити Протокол створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису, в якому містяться дані щодо результатів перевірки підпису, а також

дата час перевірки, найменування та розмір файлу, ідентифікаційні дані, які однозначно визначають кваліфікованого надавача та користувача електронних довірчих послуг, строк дії, серійний номер сертифікату відкритого ключа тощо.

За одним договором купівлі-продажу житлового (садового) будинку та земельної ділянки, на якій він розташований, отримано дохід: що з ПДФО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що порядок до переходу права на земельну ділянку у разі набуття прав власності, господарського відання, оперативного управління на об'єкт нерухомого майна (крім багатоквартирного будинку), об'єкт незавершеного будівництва, що розміщені на ній визначено ст. 120 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III із змінами та доповненнями (далі – ЗКУ).

Так, у разі набуття права власності на об'єкт нерухомого майна (жилий будинок (крім багатоквартирного), іншу будівлю або споруду), об'єкт незавершеного будівництва, розміщений на земельній ділянці (крім земель державної, комунальної власності), право власності на таку земельну ділянку одночасно переходить від відчужувача (попереднього власника) такого об'єкта до набувача такого об'єкта без зміни її цільового призначення. У разі якщо відчужувачу (попередньому власнику) такого об'єкта належала частка у праві спільної власності на земельну ділянку, до набувача цього об'єкта переходить право власності на таку частку. При вчиненні правочину, що передбачає перехід права власності на зазначений об'єкт, мають дотримуватися вимоги частини шістнадцятої ст. 120 ЗКУ.

Відповідно до частини шістнадцятої ст. 120 ЗКУ предметом правочину, який передбачає перехід права власності на об'єкт нерухомого майна (жилий будинок (крім багатоквартирного), іншу будівлю або споруду, об'єкт незавершеного будівництва або частку у праві спільної власності на такий об'єкт), який розміщений на земельній ділянці (крім земель державної, комунальної власності), що перебуває у власності відчужувача (попереднього власника) такого об'єкта, повинна бути також така земельна ділянка (або частка у праві спільної власності на неї). Істотною умовою договору, який передбачає такий перехід права власності, є умова щодо одночасного переходу права власності на таку земельну ділянку (частку у праві спільної власності на неї) від відчужувача до набувача такого об'єкта (частки у праві спільної власності на неї).

Також слід зазначити, що частинами дев'ятою та десятою ст. 79 прим. 1 ЗКУ земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї.

Державна реєстрація речових прав на земельні ділянки здійснюється після державної реєстрації земельних ділянок у Державному земельному кадастрі.

Пунктом 172.1 ст. 172 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що не оподатковується один раз протягом звітного податкового року, за умови перебування такого майна у власності платника податку більше трьох років, дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну):

- житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи об'єкт незавершеного будівництва таких об'єктів, земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці);
- земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначені ст. 121 ЗКУ залежно від її призначення;
- земельної ділянки сільськогосподарського призначення, безпосередньо отриманої платником податку у власність у процесі приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій або приватизації земельних ділянок, що перебували у користуванні такого платника, або виділеної в натурі (на місцевості) власнику земельної частки (паю), а також таких земельних ділянок, отриманих платником податку у спадщину.

Умова щодо перебування такого майна у власності платника податку більше трьох років не поширюється на майно, отримане платником податку у спадщину.

Дохід від відчуження господарсько-побутових споруд, що розташовані на одній ділянці з житловим або садовим (дачним) будинком та продаються разом з ним для цілей оподаткування, окремо не визначається.

Крім того, відповідно до п. 172.8 ст. 172 ПКУ для цілей ст. 172 ПКУ під продажем розуміється будь-який перехід права власності на об'єкти нерухомості, крім їх успадкування та дарування.

Враховуючи викладене, оскільки житловий будинок та земельна ділянка під ним є окремими об'єктами права власності, а також зважаючи на положення п. 172.8 ст. 172 ПКУ, будь-який перехід права власності на об'єкти нерухомості є продажем цього майна, то з метою оподаткування дохід, отриманий від продажу житлового будинку та дохід від продажу земельної ділянки оподатковуються у порядку, визначеному ст. 172 ПКУ, незалежно від кількості оформлених договорів купівлі-продажу.

Так, наприклад, дохід, отриманий від продажу житлового будинку, який перебуває у власності понад три роки, не оподатковується, а дохід від продажу земельної ділянки під ним, яка не отримана у спадщину та перебуває у власності більше трьох років оподатковується у порядку, визначеному ст. 172 ПКУ, незалежно від кількості оформлених договорів купівлі-продажу, а саме за ставкою, визначеною п.167.2 ст.167 ПКУ.

До уваги платників ПДВ!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що п. 201.1 ст. 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої платником особи відповідно до вимог Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155 – VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПКУ термін.
Відповідно до п. 5 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246 (із змінами) (далі – Порядок № 1246), податкова накладна та/або розрахунок коригування приймаються до ЄРПН у разі дотримання вимог, установлених п. 192.1 ст. 192 ПКУ, п.п. 200 прим. 1.3, 200 прим. 1.9 ст. 200 прим. 1 та пп. 201.1, 201.10 і 201.16 ст. 201 ПКУ та п. 97 підрозд. 2 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, а також з урахуванням Законів України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 557.
Реєстрація податкових накладних та/або розрахунків коригування в ЄРПН здійснюється за неосновним місцем обліку – для платників податку, які змінили місцезнаходження та для яких сплата визначених законодавством податків і зборів після такої реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.
Отже, якщо реєстрація податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН здійснюється після зміни платником ПДВ місцезнаходження (місця проживання), пов'язаного зі зміною адміністративного району, в полі «Контролюючий орган, до якого подається документ» необхідно зазначати код та найменування контролюючого органу за попереднім місцезнаходженням (неосновним місцем обліку) платника податків.

Під час сплати бюджетних / небюджетних платежів заповнюйте реквізити платіжної інструкції правильно

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що правила заповнення реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції при сплаті податків, зборів, платежів та єдиного внеску на єдиний рахунок, визначені п. 1 – 4 розділу II Порядку заповнення реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції (платіжний документ) під час сплати (стягнення) податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави, а також у разі їх повернення, затвердженого наказом від 22.03.2023 № 148, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28.03.2023 за № 528/39584.
Під час сплати податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави на бюджетні / небюджетні / єдиний / депозитний рахунки платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює з переліку полів, наведених у пункті 1 розділу II цього Порядку, такі поля:
«Код виду сплати»;
«Додаткова інформація запису».
У полі «Код виду сплати» платник заповнює код виду сплати, визначений Переліком кодів видів сплати, які використовуються платниками, згідно з додатком 1 до цього Порядку;
у полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію щодо переказу коштів у довільній формі. Суб'єкти господарювання, які проводять господарську діяльність на підставі ліцензії та/або спеціального дозволу, зазначають інформацію щодо звітного (податкового) періоду, за який сплачуються податкові зобов'язання, та дозвільного документа (вид дозвільного документа, номер, дата).
Сплата податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави платником на бюджетні / небюджетні / єдиний / депозитний рахунки оформлюються за кожним напрямом сплати та кожним кодом виду сплати окремою платіжною інструкцією.
У разі коли платником при сплаті податків, зборів, платежів та єдиного внеску, що адмініструються ДПС, на бюджетні/небюджетні рахунки у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції не зазначено або зазначено код виду сплати, який відсутній у додатку 1 до цього Порядку, вважається, що платник сплатив грошове зобов'язання / єдиний внесок за кодом виду сплати 101.

Про затвердження Порядку складення акцизного електронного документа та форми такого документа

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома платників, що постановою Кабінету Міністрів України від 04 жовтня 2024 року № 1144 (далі Постанова № 1144) затверджено Порядок складення акцизного електронного документа та форми такого документа.
Постанову № 1144 опубліковано в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 05.10.2024 № 203 і вона набула чинності 05.10.2024.

Затверджено Зміни до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що 02.10.2024 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 21.08.2024 № 410 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 вересня 2024 року за № 1363/42708) (далі – Наказ № 410), яким затверджено Зміни до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків (далі – Положення)**.**

Наказом № 410, зокрема розділ V Положення доповнено новим пунктом 5, відповідно до якого під час отримання публічних (електронних публічних) та інших послуг фізична особа – платник податків може подавати до визначених нею органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб, інформаційні системи яких підключені до Порталу Дія, дані про реєстраційний номер облікової картки платника податків із Державного реєстру, зокрема як внесені до е-паспорта, е-паспорта для виїзду за кордон, е-свідоцтва про народження, так і окремо як електронну копію документа, що засвідчує реєстрацію такої особи в Державному реєстрі засобами Порталу Дія, у тому числі з використанням мобільного додатка Порталу Дія.

Фізична особа – з платник податків також може подавати електронні копії відомостей із Державного реєстру, зокрема електронні копії електронних відображень відомостей із Державного реєстру про джерела та суми нарахованого доходу, нарахованого (перерахованого) податку та військового збору, які наявні в Державному реєстрі, сформовані з використанням засобів Порталу Дія, у тому числі з використанням мобільного додатка Порталу Дія, електронна копія відомостей із Державного реєстру про джерела та суми нарахованого доходу, нарахованого (перерахованого) податку та військового збору формується у разі подання фізичною особою запиту до Державного реєстру засобами Порталу Дія.

Перевірка відповідності та підтвердження даних про реєстраційний номер облікової картки платника податків / відомостей із Державного реєстру про джерела та суми нарахованого доходу, нарахованого (перерахованого) податку та військового збору здійснюється Порталом Дія шляхом електронної інформаційної взаємодії з Державним реєстром із урахуванням вимог законодавства з питань захисту інформації в інформаційно-комунікаційних системах.

Наказ № 410 опубліковано в бюлетені «Офіційний вісник України» від 02.10.2024 № 84 і з ним можливо ознайомитись на вебпорталі ДПС України за посиланням

https://tax.gov.ua/diyalnist-/zakonodavstvo-pro-diyalnis/nakazi-pro-diyalnist/79146.html

Яким чином здійснюється зняття з обліку у контролюючих органах ФОП у разі її смерті, оголошення померлою або визнання такої особи безвісно відсутньою?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 2 частини першої ст. 9 Закону України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 755) відомості, зокрема, про фізичну особу – підприємця (ФОП) вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – ЄДР) на підставі документів, що подаються для проведення реєстраційних дій.

У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у зв'язку з її смертю, визнанням її безвісно відсутньою або оголошенням померлою подається, зокрема, ксерокопія свідоцтва про смерть фізичної особи, судове рішення про визнання фізичної особи безвісно відсутньою (п. 2 частини четвертої ст. 18 Закону № 755).

Інформаційна взаємодія між ЄДР та інформаційними системами державних органів передбачена ст. 13 Закону № 755 та у випадках, визначених ст. 13 Закону № 755, здійснюється за допомогою електронних комунікацій в електронній формі у порядку, визначеному Міністерством юстиції України спільно з відповідними державними органами (частина перша ст. 13 Закону № 755).

Технічний адміністратор ЄДР в день проведення реєстраційної дії забезпечує передачу до інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, – відомостей про проведення такої реєстраційної дії (частина друга ст. 13 Закону № 755).

Відомості з ЄДР про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця є підставою для зняття її з обліку, зокрема, в податкових органах та/або вчинення інших дій відповідно до законодавства (частина четверта ст. 13 Закону № 755).

Аналогічну норму щодо зняття з обліку фізичної особи – підприємця на підставі відомостей з ЄДР про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у разі її смерті, або оголошення її померлою, або визнання її безвісно відсутньою, містить п.п. 1 п. 11.18 розд. XI Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 1588).

Дата зняття з обліку фізичної особи – підприємця відповідає даті отримання відомостей про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця (абзац другий п.п. 1 п. 11.18 розд. XI Порядку № 1588).

Якщо контролюючим органом від спадкоємців отримано копію свідоцтва про смерть фізичної особи, яка зареєстрована підприємцем, і стосовно такого підприємця до ЄДР не внесено запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності, контролюючий орган надсилає державному реєстратору копію свідоцтва про смерть такої фізичної особи – підприємця для вжиття заходів, визначених Законом № 755 (п.п. 8 п. 11.18 розд. XI Порядку № 1588).

Підпунктом 37.3.2 п. 37.3 ст. 37 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що підставами для припинення податкового обов'язку, крім його виконання, є, зокрема, смерть фізичної особи.

Відповідно до п.п. 97.4.4 п. 97.4 ст. 97 ПКУ стосовно фізичної особи, яка померла або визнана судом безвісно відсутньою або оголошена померлою чи визнана недієздатною, особою, відповідальною за погашення грошових зобов'язань платника податків є особи, які вступають у права спадщини або уповноважені здійснювати розпорядження майном такої особи.

Порядок виконання грошових зобов'язань та/або погашення податкового боргу фізичної особи – підприємця у разі її смерті або визнання безвісно відсутньою чи недієздатною, встановлений ст. 99 ПКУ.

Зокрема, п. 99.1 ст. 99 ПКУ встановлено, що виконання грошових зобов'язань та/або погашення податкового боргу фізичної особи – підприємця у разі її смерті або оголошення судом померлою здійснюється її спадкоємцями, які прийняли спадщину (крім держави), в межах вартості майна, що успадковується, та пропорційно частці у спадщині на дату її відкриття.

Претензії спадкоємцям пред'являються контролюючими органами в порядку, встановленому цивільним законодавством України для пред'явлення претензій кредиторами спадкодавця.

Після закінчення строку прийняття спадщини грошові зобов'язання та/або податковий борг спадкодавця стають грошовими зобов'язаннями та/або податковим боргом спадкоємців.

Протягом строку прийняття спадщини на грошові зобов'язання та/або податковий борг спадкодавців пеня не нараховується.

У разі переходу спадщини до держави грошові зобов'язання померлої фізичної особи припиняються.